

POKROK PUBLISHING CO.

vydává
POKROK ZÁPADU
a místní vydání
v Crete pro Baline okres, Neb., ve Schuyler a Clarkson pro Colfax okres, Neb., ve Wilson, Kans., pro stát Kansas, v Cedar Rapids, Ia., pro stát Iowa, v St. Paul a Minneapolis, Minn., pro stát Minnesota a v Tynadell, S. D., pro státy South a North Dakota.

Předplatné:
Pro Spojené Státy \$1.50. Pro Kanadu \$2.00. Do Evropy \$2.50 ročně.

Zásilky peněžní děje se pomocí poštovních poukázek (Money Orders), expresních poukázek (Express Money Orders), bankovních poukázek (Bank Draft), anebo v registrované dopise. Oznamujete-li své přetřehování, udejte starou i novou adresu.
Doplaz v kruhu čtenářstva ochotně uveřejníme. Musí být slušné, psané bez úmyslu někoho osobně poškodit a podepsány plným jménem, ať již má být v redakci utajeno, anebo s dopisem uveřejněno.

JOHN L. KENNEDY VÝNIKA SCHOPNOSTMI

Časopis Aurora Republicán rozepisuje se následovně o kandidatuře Johna L. Kennedyho pro úřad spolkového senátora:

Počítá se, že kandidatura Johna L. Kennedyho do úřadu spolkového senátora v republikánských primárních vzbudí velký zájem, který stále bude zvyšován až do konečného rozhodnutí. Pan Kennedy je typem muže, který zasluhuje si takové pozornosti, neboť jeho rekord je pozoruhodný. Je rodákem ze Skotska, kde narodil se v roce 1854. Přijel do Ameriky v 19 letech svého věku a dokončil svá studia na Knoxově koleji v Galesburgu, Illinois, a na státní universitě v Iowě. Zabývá se životní kariérou jako farmářský pomocník, v kterémžto povolání zůstal až do 23. roku svého, ale po graduační věnoval se právníce práci a značně vynikl ve svém povolání.

Po celou dobu svého tritřicetiletého pobytu v Omaze pan Kennedy podílel se činně na každém hnutí, směřujícím k vývoji města. Jeho prohlášení k podepsání kandidatury je vzorem v stručnosti, upřímnosti a rozvaze. Nesnaží se ve svém prohlášení působiti na lokální sentiment, nýbrž dotýká se otázek všeobecně důležitých. Jeho platforma je obohacena dokumentem, který nemůže se minutou s cílem ve snaze po přesvědčení lidí. John L. Kennedyho kandidatura jistě velmi příznivě přijata bude všemi republikány, kteří touží po schopném a dokonale připraveném muži k zastávání tohoto důležitého a velice čestného úřadu.

ZÁDNÝ MÍR V DOHLEDU.

Oni proroci blízkeho míru, jež viděl v blízké budoucnosti, budou zajisté čísti řeč německého kancléře Bethmana-Hollwega v říšské radě s pobouřením a nelibostí. Kdykoliv nebylo nic jiného na práci ve Washingtoně, vždy nějaký nadaný dopisovatel rozezpál se "dle vysoké autority" o podmínkách míru, na něž Německo jest volno přistoupiti a povoliti jen svým protivníkům, kteří nepochopitelně těžko chápají, že dle pravidel německého "kriesspiels", jsou již nadobro poraženi.

Mírové nabídky, které ovšem již Anglie dle posledních zpráv odmítá, proneseny byly výhradně za tím účelem, aby působily vlivem svým na neutrální mínění. Byly zládnivě velkomyšlny ve zdůrazňování německé ochotnosti vykliditi Belgii a přispěti do jisté míry k obnovení jejího národního majetku — a zároveň, což lze snadno čísti mezi řádky, Němci mají nastati tam rozhodujícího pány. Rovněž dali na jeho ochotu přistoupiti Francii malé části Elzasu a Lotrinska. Budoucnost podmávaných ruských provincií ponechána byla více nebo méně v pokybnostech. Hlavním účelem těchto německých návrhů "tykalo se" bylo vytvoření neutrálního sympatie sdánlivým doznáním krivdy spáchané na Belgu a sdánlivým slibem odčiniti v jisté míře to, co zbylo ostatní svět považuje a bude

vždy považovati za kolosální politický zločin.

Řeč německého kancléře nyní o-pět činí "papírovými čarý" ony domnělé zkrácené sliby ohledně Belgie. To co on naznačuje za německou politiku vůči Belgii, jest pouze jenom o něco málo méně ofensivní, než by bylo úplně podržení onoho území. Jestliže Německo před vyklizením Belgie bude trvati na zárukách, jež by obmezovovaly belgickou neodvislost a svobodu akce a zrušovaly ku prospěchu Německa stav založený společnými smlouvami, dle nichž Belgie učiněna byla mezinárodně neutralizovaným královstvím, pak bylo by mu dovoleno, aby kořistilo z podlého porušení mezinárodní víry. A kdyby dále flámské obyvatelstvo Belgie, jak Němci žádají, mělo se dostati pod německou ochranu a mělo ho býti používáno jako agenta ku protěžování německých politických zájmů, pak belgická sjednocenost byla by podmeleta a pouze zdání neodvislé národnosti bylo by ponecháno.

Tak dálece pokud se spojenečí lýtka, podobné urovnání belgického problému bylo by jen o něco méně snesitelnější než anekce Německem. V očích řádného světa rovnalo by se odpuštění zrádcům a lupičům. Mír na takovýto podmínkách nemohl by míti morální base. Nemohl by udržeti naději v trvalé urovnání v Evropě samotné anebo v opětné zavedení rozumu a na platnosti a rovnosti mezinárodních zákonů založené vlády.

Německé záměry v Polsku a v Baltských provinciích jsou ještě méně uspokojivější než ony, jež se týkají Belgie. Kancléř praví, že Německo nikdy ze své vlastní vůle nevrátí Rusku "národy mezi Baltským mořem a bažinami Volyňskými, které ono a jeho spojenci osvobodili — ať již Poláci nebo Litvinci, Livonci nebo Batové." Toť projevův zjevně zjevuje nýbrž úmysl Německa podržeti území, jež si podmanilo na východní frontě a buď je vtěliti do Pruska anebo spojit je jako části "neodvislého" Polského království, jež hož králem by byl některý z německých princů. Jestliže spojenci nemohou přistoupiti na mír, jenž neobnoví belgii v tom stupni, na jakém nalazela se před válkou, nemohou také ze stejné patryněch příčin schváliti mír, který by okradl Rusko o největší část jeho držav v Centrální Evropě.

Německé podmínky míru, tak jak úradně byly prohlášeny, nie by neuspokojivější. Přes to kancléř přímo prohlašuje, že jakýkoliv mír, jenž by byl uzavřen, musil by býti trvalý. Mír, jež on navrhuje, má v sobě samém zárodky budoucích válek. Nemá to onen druh míru, který by mohl reprezentovati vyrovnání mocí pro příští desetiletí. Německo by žádalo daleko více, než nyní žádá, kdyby si bylo jisto svým vítězstvím. Spojenci budou od něho požadovati obětí, jež by ono dnes považovalo za nepřírozené, jestliže budou ho mocti zdolati do té míry, že bude musit doznati porážku.

Kancléřova zmínka o německých poměrech se Spojenými Státy rovněž nedává na jevo nějakou upřímnou touhu obnoviti prehájejší přátelství a zachovati mír. Tvrzení, že nepoužili na vniknutí do Kanady anebo zmocnění se nějakého území v Jižní Americe, nie neznamená, právě jako všechny ty sliby Německa, že svou námořní politiku změni. Právě v přítomném okamžiku čekáme na rozhodnutí jeho ve velice významném směru. Po vyjednávaní případu parníků "Lusitania", který po jedenácti měsících dosud není vyřízen, zběhlé vraždění Němců na moři nijak neocháblá, přes to, že učiněny byly "vázné" sliby, upustiti od této taktiky. Ieš v poslední řeči německého kancléře nebylo již slibu, že Německo hodlá se vzdáti útoku na neutrální lodě. A tak je to se všemi sliby věrolomných Němců.

Soudíce dle drsných a sebevědomých slov německého kancléře, musíme dospěti k poznání, že Německo nemá o nic větší touhu uzavřiti mír se spojenci, než uzavřati se války se Spojenými Státy. Jestliže se nevázá svého zvyku vražditi anebo pokusiti se o vraždění amerických občanů, srážka s námi zemi jest nevyhnutelná. Čte-li mezi řádky a sledáte, že i v říšské radě jest prohlášením, že Německo v přítomné době nehodlá míru nikdy — že pro německou vládu nastala dosud doba, aby

si vybrala mezi válkou a mírem, ale že má na vybranou pouze mezi větším a menším válčením.

CHVÁLA ČESKÉHO PIVA Z ROKU 1837.

"Květy, národní zábavník pro Čechy, Moravy a Slováky, vedením a nákladem Jana Host, Pospíšila, čínského auda českého národního Museum, čestného kuratora komanditý zaopatřujícího řádu prvního ve Vídni, hospodářského dozorce na panství Hradeckém," v ročníku 1837 (IV.) uveřejnilo pivo nedostatku, nebudeme nám ani největší abstinent vytýkati, že oslavujeme jeho, uveřejněním pítí piva. Ostatně jest onen článek "Květy" z roku 1837 příspěvkem k poznání českého národu. Článek zní doslovně:

Pivo prý bylo od starých Egypťanů vynalezeno. Ale to jest k víře nepodobno, neb kdyby Egypťané byli pivaly pivo, nebyli by tak plaší, zasmušilí lidé, živé mumie. Nebyvalo by jim milejší, za mrtva se dát balsamovati; onif by veliké pokolení svých bohů zajisté také bohem piva byli rozmožili.

Jisto jest, že staří Němci mnoho piva pili, a že mladí Němci tento vhodný způsob svých předků vše-možně udržeti se snaží.

Nejprvnější však bylo jest pivo u Slovanů. Toť jest jazykozpytné dokázáno. Slované jmenují jediné tento nápoj pivo, to jest to, co k pítí určeno jest.

Mezi všemi slovanskými kmeny zasluhuje jen Čechové jméno pivo-líbeho národu. Neb ani ostatní Slované, odvysknuvše medovinu i pivo, žitným a bramborovým líhem — kořalkou (pálenkou a vodkou) — se přepalují; Čechové příjemněji ječmenné toky věrní zůstali. Oni ušlechtili tento domškový pokrm tak pilně a šťastně, a obdarili ho tak příjemnou chutí, že české pivo čím právem za nejlepší a nej-kvalitnější se vyznačuje.

Tato dobrota a skvostnost českého piva, jakož i jeho staří vysvětlá již z toho, že již naši staří předkové stará piva varili a variti mohli na žádný náhladek, a kdyby dosti peněz měl, k vaření piva připustit nebyl, nýbrž k této dohodné, vý-hradně měšťanské živnosti býval uprávněn toliko již zblých, zkušej a důmyslný sládek, pan starý, a na nejvyšší podkání.

Proč také tomuto starému, českému pivu, jak ječmenné nebo čer-venému, tak i pšeničnému čili bílému, le ete se dostávalo, že i sa-mým císařům nad všechna jiná piva nejoblíbenější bylo.

Když 1. 1547 král a napotomní císař Ferdinand I. ke dvoru svého bratra, císaře Karla V. do Augsburku jel, zvláště si k vaření piva české sládky z Budějovic povolal na jeho poručení poslati Budějov-ští dne 5. srpna p. m. mistra sládko-nického se dvěma tovaryši dokla-dající: "Ať sám mistr nemohlo německy umi, ale tři dva tovaryši, kteří při něm jsou, český a něme-cky umíjí."

Nyni ovšem mnohočválené bav-orské pivo chce si přednost před našim osobiti, avšak svou hořkostí podobá se více nějaké medicíně pro žaludek, kteráž se jen s volou užívá. Snad páni Bavoři od onoho mistra a dvou tovaryšů hleděti se vaření tak slavného piva přiučiti a věru po třech stech letech bez několika konečně přece to tak da-leko přivedli, že jejich pivo též rozhlámeno jest. Ale ti Čechové do Augsburku povolání museli své tajemství dobře oštithati, že jejich umění zcela dostihnuto býti nemo-hlo. Neb aby Němci úmyslně má-to libé sladkosti jen hořkost v žaludku způsobovati chtěli, neche-ly věřiti; musíme tedy přijmouti, že se pivo variti ještě nedoněli, a protože jim také za vyučeno-udláne. Vímef zajisté, že se pivo ze sladu varí, a tedy k hlavnímu vlastnostem piva sladkost náleží; jestli ale potom právě naopak pivo jest hořké; což si jineho musíme o takovém sládku mysliti, nežli že v svém umění jest rovněž tak zběh-lý jako ten v umění malířském, jenž chce vyřizovati polska, a po-tom přece jen kousarek z lžbu vy-pedá.

Ba i Angličané chválí si své pá-lené nápoje, ale anglické pivo se svou pro hlavybolavý doborat pal-čivostí je jen úmyslné víno, napo-dobná koruška.

český franat čistý, barevný lesk oběstranně oko, jeho kořená vá-ně lichotí nosu, jeho sněhová pé-na ochladí rty, jeho vláčná sladkost okřívá ústní podnebí, jeho mírný oheň plánc bujnou teplotou v ži-lách.

Jiná piva síli žaludek, osvěcní hlavu, klebon břicho, okrašlují nos — české pivo vyjasňuje mysl. Jest pramenem nejčistšího, strasti-prázdného rozmaru, jest nápojem života, jeho příjemná síla každým douškem omazuje. Jenom okřív-nému opilci stává se trestajícím jedem, nechá jej v nuzné kočiči bí-lé vzduchat, a poznamenává jeho obličej kovovým leskem, křehkým očima k posměchu celého lidstva.

Bohdá i Čechův nové bramboro-vé pivo ještě lepšími vlastnostmi rozhlámeno bude a musí býti, an brambory tyto sprosté kufátka a korotivky, všem národům o mno-ho lépe než ječné kroupy chutnají, a české brambory ode všech lahůd-kařů za nejlepší uznány jsou.

Divíme se, že české pivo se svy-mi vůbec uznanými přednostmi ne-ni Čechům pramenem bohatství skrze obchod. I to má svou pří-činu. Češi mají až nazbyt velikých vod, sirmatých, hořkých a kyse-lych; ty přepouštějí laskavě svým sousedům a vzdálenějším — svou sladkou pramenitou vodu a své sladké kořené pivo pítí sami. A tak zhotovují také pro půl světa sklenice a láhvice, doma z vlasten-ských žlábnů pijíce.

Ovšem, že se tropí smíci, že v Čechách skoro tolik pivovarů jest, co osad, že se tak mnoho piva vy-pije, co by šestkrát větší lidnatosti k zahánění žízni postačovalo. Ale go dokazuje tento osmšmek? Nie, nežli že je v Čechách nedostatek vína. Ať si jiní národové mají za to místo roli samé vinice; ať, ne-jeonce spokojeni přirozeným ví-nem, ještě nadto dělají anebo splo-ďují víno šampanské, minerální vody a trebas i pivce? Češi pivo va-ří a v tomto domšicím nápoji nej-více si libují, milující vlast svou a cizko, co jim podává, v nejpří-nejším smyslu.

Po strastech domích při pěni-vém žhánku sedíti, libozvuky do-máči hudby poslouchati, veselost prokde jest kratochvilnou rozdu-vou, veselým písněmi oblašovati a krasotinkami čtverácti; to jest hradě, jak Vlach říká, dolec far-šante.

Nářkoji si také lidé, že prý pivo zlenivuje a ochabuje.

Ni ovšem! protoz podobají se Čechy kvetoucí zahrádě úrody dil-ně nalozavé průmyslnosti, stěpnici užených tančumim sálu veselí mys-li, divadlu, kde všechny lidské mo-ci o závod běží. Buh zachovej Če-chy při jejich obratné, živé, nenau-čené leposti!

Terdí se také, že pivo ducha tu-pého činí.

Jean Paul, z jehožto duchovní hojnosti všickni noví romanopisci svou potřebu si zaopatřiti mohou, byl piják, velký piják piva. Onť takemě si zřídil skryté přiučení sledy v okolí svého přibytku, v nástěčkách, kdež nejrádeji básnil, o čim častěji se pění skvostný tok ječný, tím hojněji plynul pramen dale přívětí, mohl bych Jana Pau-la, jehož rodov Wunsidl někdy k Čechům náležel, za svého krajana právne si osobiti, mohli bychom jej německého Čecha jmenovati — ale k čemu tolik namáhání!

Nikdo nemůže zapřítí, že česká zem velice hlavy zplodila, a nů-žeme s jistotou přijmouti, že du-chové těchto velikých Čechů v du-chem pivním v přátelském sroz-umění stáli.

Blaho vám tedy, čestí sládeci! Za-chovejtež skvostné tajemství vaše-ho vysukujícího, vřícího a ochla-zujícího, staroslavného umění.

Blaho vám, čestí krejáři, již k tomu důstojností povolání jste, jakožto pivní Ganymedové hra-ťm svým veselost živobytí v ra-dostných žbánech podávati!

Ale slyšte hlas Nemesin: Kdo z vás slávu starého českého piva ka-ld, jeho chuf zhořuje, kdo je vo-dou křít anebo kterýmkoliv způs-obe košejeje, tea na deset let k užívání vody v Ginefenthereo od-souzen bud.

vzdání. Soudilo se teukrát, že území to jest málo cenný. Nevě-dělo se, že země ta je bohatou na měd, uhlí a hlavně — na zlato. Teprv roku 1897, kdy ono objeve-no bylo, nazvána Alaska zlatonos-nou a též zlatachtivá horečka za-chvátla mnohé ve všech částech světa. To bylo asi též hlavní pří-činou, že v té samé době (1897) kongres učinil první kroky ku pro-zkoumání zemědělských možností na Alasce.

Vádnými farmářskými plodinami jsou tam zeleniny a píceiny. Též seno se zde dá dělati. Pak některé z otužilych, ovoce nesoucích křo-vin jsou též zde pěstovány ve všech pro ně příznivých polohách.

Dávno před rokem 1897 a do dnes jest lovena tam různá zvíř-ť pro své vysoce cenné kožčiny a též lov ryb jest tam velmi důležitý. Ostrovy Příbilovy jsou známy jako středisko lovu na tuleně, je-lichž kožčin se prodá za statisíce dolarů ročně. Řeky alaské pak chovají ve svých proudch přes jedno sto druhů jedlých ryb; hlav-ní jsou losos (salmon), treska (codfish), sled (herring), a platýš (halibut). Rybaření zaujímá přes 125,000 čtverečních mil jenom po-dél břehů mořských, nepočítaje v to vody řek a potoků. Mimo to vede se čilý lov na velryby v mo-řích kolem Alasky.

Alaska sama má kolem 590,000 čtverečních mil. Řek má 6, z nichž největší Yukon jest splavnou v dél-ce 1,500 mil, avšak více než půl ro-ku jest kryta ledem. Alaska ob-jevena byla Rusy neb byl to Vit Bering, rodem síce Dán avšak vudce ruské výpravy ku prozkoumá-ní severovýchodní části Asijského kraje, jenž první se svou spole-čností vstoupil na půdu země "Al-ska-sa" zvané původními obyva-tely. Bylo to v červenci roku 1741, když přišli na ostrovy, z nichž jed-en do dnes nese jeho jméno spo-lu s onou úžinou mořskou, jež zva-ná jest Beringovým mořem, dole v otevřeném okéanu a úžinou mezi Asií a Amerikou. Car Pavel VIII. světil území Alasky později ru-koama Ruso-Americké společnosti, která tam zbudovala mezi sebou a dvochy obchod ve výměně ko-žešin od dvochu za celkem bezcen-né věci. Správa této společnosti ovděčila se býti hrůzovládnou pro-ubohý lid tam bydlící, takže ruská vláda odtrkla znovu pronájem A-lasky těmto bídným vyděračům, kteří se nestyděli toho nejhrubší-ho násilí v zájmu vykořisťování di-vochů.

Mnoho bylo mlüveno v kruzích amerických o tom, proč asi vláda ruská území ono tak lacno Spojeným Státům prodala, poněvadž zajisté známo jí dobře bylo ohrom-né to bohatství, jež Alaska v sobě chová a chovala. Jedni říkali, že Spojené Státy prve ve vyjednáva-ní o odměně Rusku za jeho služ-by vůči nám ve váce občanské odkoupily Alasku, poněvadž Rus-ko se jí rádo zbavilo ani její pod-mání tam požadovali stálého do-hledu a rozsudků od ní jako vlády. Nejedná domněnka též byla, že Ru-sko rádo se zbavilo území, na kte-ré Anglie mohla každé chvíle dá-ťat záhlusk. Za objevu přírodního bohatství Alasky, umlky též vá-činy úskleby, kterým byl tehdejší sekretář Seward zasypán a mí-sto toho v odměně docházelo jej uznání jako ostravnípuého diplo-mata, který dávno napřed ví, co činí, aby stát získal mnoho za málo.

PLNÁ MOBILISACE HOLANDESKÉ ARMÁDY

Obě skupiny válečných zemí čini si naději na pomoc této země, ale ta nepřeje si války.

Cyrych, 15. dubna. — Holandská armáda, sestávající z 320,000 do-bře vycvičených vojáků a 297,000 rezervního mužstva, byla v minu-lých dnech mobilisována za úče-lem obhájení neutrality země pro-čop a větrných mlůn. V některých místech mělo se za to, že Ho-landsko připravuje se do války, ale zodpovědní úředníci holand-ští vytrvale prohlašují, že jedná se jenom o opatrná opatření a že Holandsko války si rozhodně neupřije. Mobilisace vojska náro-zena byla s ohledem na skutečnost, že válka přichází do nové fáse, kdy bdělost bude nutností.

Obě skupiny válečných mocností počítají, jaké výhody by měly, kdyby podarilo se jim Holandsko

získati na svoji stranu. V tom případě, že by Holandsko rozhodlo se pro válku na straně spojenců, bylo by schopno opatřiti armádu o 617,000 vycvičených mužích a v případě potřeby zvýšiti tento počet na 850,000 mužů. Vedle toho nalézá se v Holandsku internováno 25,000 belgických vojáků a di-vise anglického vojska, poslaná do Antwerp, nalézá se rovněž v Ho-landsku. Kdyby Holandsko roz-hodlo se pro spojence, této dobře vycvičené a dokonale zásobené ar-mády použito bylo by při pokusu o vytlačení Němců z Belgie.

Teutoni mohli by počítati na stejnou pomoc v tom případě, kdy-by Holandsko rozhodlo se vstou-piti do války na jejich straně. V Anglii se má všeobecně za to, že v případě rozhodnutí Holandska o podílení se na přítomném konflik-tu, bylo by to na straně spojenců. Poukazuje se ku skutečnosti, že německá vojska jsou soustředová-na na holandských hranicích. Ho-lanďané jsou značně pobouřeni po-sledními útoky německých pono-rek na holandské lodě a proto ne-chovají žádných zvláštních sym-patií k Německu. Poukazuje se ale také na to, že německý kapítál má značný vliv v této zemi. Po řadu měsíců provozuje se tu silná německá propaganda jako v jiných neutrálních zemích. Kdyby Holandsko jevilo sklon k vstoupě-ní do války na straně teutonských spojenců, menší německý aparát v této zemi uveden byl by do pohybu a učiněno bylo by vše mož-né, aby takovým kroků bylo zabráněno.

FINANČNÍ DŮSLEDKY EVROPSKÉ VÁLKY.

Spojené Státy zmenšily svůj dluh ostatnímu světu o plyných čtyřicet procent.

Washington, D. C., 15. dubna. Přední američtí bankéři odhadují, že zadlužení Spojených Států zby-tku světa sníženo bylo o čtyřicet procent od zahájení evropské vál-ky, čili o tři pětiny ohnosu zadlu-žení dne 1. července 1914. To zna-mená snížení o \$2,500,000,000. Ce-le století tento dluh hromadil se proti nám a je pozoruhodno, že k jeho snížení došlo v průběhu půl druhého roku. Když válka byla zahájena, bylo odhadováno, že Spo-jené Státy, nikoliv vláda, nýbrž občané a různé korporace, dluží světu ohnos \$6,500,000,000. Tento dluh sestával z železničních a in-dustriálních jistot, pozemkových markých a jiných dokumentů za-dluženosti. V celku americký lid používal \$7,725,000,000 svého ka-pitálu, zatím co sám investoval v zahraničí \$1,225,000,000. Od zahá-jení evropské války ale Spojené Státy rozšířily svoje půjčky v zahraničí na \$2,225,000,000 a sou-časně snížily zadlužení světu o \$2,500,000,000. Nyni Spojené Státy dluží zbytku světa ohnos okolo \$1,000,000,000.

Výprava do Mexika zkouškou naší armády.

Washington, D. C., 15. dubna. Ať už jakýkoliv bude výsledek americké trestné výpravy do Me-xika, v mnohém ohledu bude ar-máda našl prospěno, neboť pudro-beno bude tu zkoušet mnoho no-vých zavedení v naší armádě. V první řadě podrobeny budou prak-tické zkoušky moderní nákladní automobilů. Tyto kamary budou cestu územím, kde není téměř ze-la žádných cest. Většina automo-bilů se šváběla při zásobování armády střelivem a různými po-třebami. Také vzduchoplavecká služba bude podrobena zkoušce. Za nepřiznivých okolností vzdu-choplavci Tito konají dobře služby. Stravování amerického vojska v Mexiku je uspokojivé, přes to, že je nutno překonávati velmi četné překážky.

Anglické ztráty důstojníků.

Londýn, 15. dubna. — Seznam ztrát důstojníků za měsíce únor u-kaže, že anglická armáda strati-la celkem 875 důstojníků, z nichž 263 byli usmrceni, 297 raněno a patnáct je pohřešováno. To přivádí celkové ztráty důstojníků v anglické armádě na 23,262, z kte-réhožto počtu 7,420 bylo usmrceno anebo raněno následkem ran. 14,755 bylo zraněno a 1,787 se pohřešuje. V únoru největší ztráty byly v indickém kontingentu, ho-jujícím v Mesopotamii a blíž Per-ského zálivu.